

Magozwe

Magozwe

- Lesley Koyi
- Wiehan de Jager
- Aleksandra Migorska
- Polish / French
- Level 5

W zatłoczonym mieście Nairobi, z dala od opiekuńczego domu, żyła grupa bezdomnych chłopców. Witali każdy dzień z pokorą. Pewnego poranka, po nocy przespanej na zimnym bruku, chłopcy zwijali swoje maty. Aby odpędzić zimno, rozpalili ogień podpalając śmieci. Magozwe był najmłodszym chłopcem w tej grupie.

...

Dans la ville animée de Nairobi, loin d'un climat familiale attentif et aimant, vivaient un groupe de jeunes sans-abris. Ils vivaient au jour le jour. Un matin, les garçons remballaient leurs matelas après avoir dormis sur le trottoir tout froid. Pour braver le froid, ils avaient fait un feu à l'aide de détritius. Parmi ces jeunes garçons se trouvait Magozwe. C'était le plus jeune d'entre eux.

Magozwe miał tylko pięć lat, kiedy zmarli jego rodzice. Zamieszkał ze swoim wujkiem, ale wujek nie dbał o chłopca. Nie pozwalał chłopcu się najeść i dawał mu wiele ciężkich prac do wykonania.

...

Quand Magozwe a perdu ses parents, il n'avait que cinq ans. Après leur décès, il alla s'installer avec son oncle, mais ce dernier n'avait pas une once d'affection pour Magozwe. Il ne lui donnait pas assez de nourriture et le faisait travailler le très dur.

Magozwe był bity przez wujka, gdy narzekał albo mu się przeciwstawiał. Pewnego razu, gdy Magozwe zapytał czy mógłby pójść do szkoły, wujek uderzył go i powiedział „Jesteś za głupi na to, żeby się czegokolwiek nauczyć”. Po trzech latach takiego traktowania, Magozwe uciekł z domu swojego wujka i zamieszkał na ulicy.

...

Si Magozwe avait le malheur de se plaindre ou de répliquer, son oncle le frappait. Quand Magozwe demandait s'il pouvait aller à l'école, son oncle le frappait de plus belle, lui disant : « Tu es trop stupide pour apprendre quoi que ce soit ». Après avoir supporté ce traitement pendant trois ans, Magozwe s'enfuit de chez son oncle et commença à vivre dans la rue.

Życie na ulicy było trudne. Codziennym problemem dla większości chłopców było zdobycie jedzenia. Czasem byli aresztowani, czasem bici. Kiedy byli chorzy, nie było nikogo, kto mógłby im pomóc. Grupa chłopców żyła z tego co wyżebrała oraz ze sprzedaży opakowań plastikowych i innych odpadów. Stałe konflikty pomiędzy rywalizującymi grupami chłopców, które walczyły o wpływy w danej części miasta, nie ułatwiały życia.

...

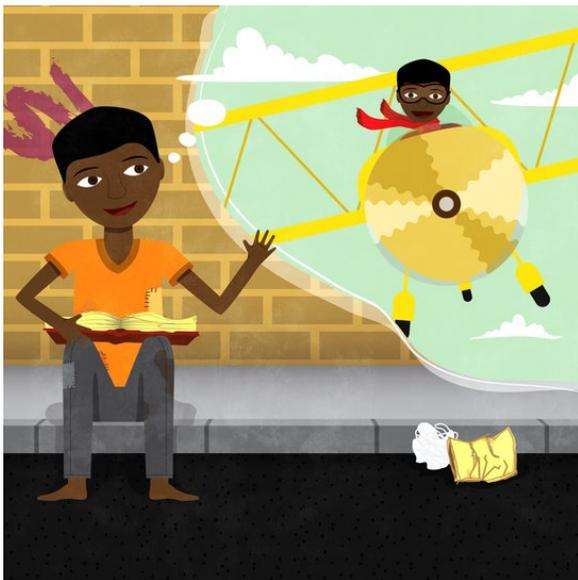
La vie dans la rue était difficile et la plupart des garçons avaient du mal à se procurer de la nourriture. Il leur arrivait de se faire arrêter, et quelques fois, ils se faisaient tabasser. Lorsqu'ils étaient malades, il n'y avait personne pour les aider. Le groupe dépendait du peu d'argent qu'ils gagnaient de leur mendicité, ou en vendant des plastiques ou autres objets recyclables. Les bagarres avec les autres groupes qui voulaient contrôler toute la ville rendait leur vie encore plus difficile.

Pewnego dnia, gdy Magozwe przeszukiwał śmietniki znalazł starą, zniszczoną książkę z opowiadaniem. Oczyszczył ją z brudu i włożył do swojego worka. Każdego dnia wyjmował książkę i oglądał obrazki. Nie potrafił przeczytać słów.

...

Un jour, Magozwe fouilla dans la poubelle et trouva un vieux livre. Il le dépoussiéra et le mis dans son sac. Les jours suivants, il prit l'habitude de sortir son livre de son sac et d'en regarder les images. Il ne savait pas lire.

Obrazki przedstawiały historię chłopca, który wyrósł na pilota. Magozwe marzył o tym, aby kiedyś zostać pilotem. Czasem wyobrażał sobie, że jest chłopcem z opowiadania.

...

Les images racontèrent l'histoire d'un garçon qui, quand il fut devenu grand, devint pilote. Magozwe rêvait qu'il était pilote. Quelques fois, il imaginait qu'il était le garçon dans l'histoire.

Pewnego zimnego dnia Magozwe stał przy drodze i żebrał. Podszedł do niego mężczyzna i powiedział: „Witaj, jestem Thomas. Pracuję niedaleko, w miejscu, gdzie możesz dostać coś do jedzenia”. Wskazał na żółty dom z niebieskim dachem: „Mam nadzieję, że wpadniesz aby coś zjeść?”. Magozwe popatrzył na mężczyznę a potem na dom. „Może” – odparł i odszedł.

...

Il faisait froid. Magozwe se tenait dans la rue mendiant, quand soudain un homme s’approcha de lui et dit : « Bonjour, je m’appelle Thomas. Je travaille tout près d’ici, dans un endroit où tu pourras manger », dit-il. Il lui montra au loin une maison jaune au toit bleu. « J’espère que tu viendras manger », lui dit-il. Magozwe regarda l’homme, puis la maison, et lui répondit : « Peut-être », puis il s’en alla.

W ciągu następnych kilku miesięcy bezdomni chłopcy przyzwyczaili się do spotkań z Thomasem. Thomas lubił rozmawiać z ludźmi, zwłaszcza z tymi, którzy mieszkali na ulicy. Słuchał historii ich życia. Był poważny i cierpliwy, nigdy nie był nieuprzejmy albo lekceważący. Niektórzy chłopcy zaczęli odwiedzać niebiesko-żółty dom, aby zjeść posiłek w południe.

...

Les mois suivants, le jeune sans-abri avait pris l'habitude de voir Thomas dans les parages. Il aimait parler avec les gens qui vivaient dans la rue. Thomas écoutait les histoires que lui racontaient les gens. Il était sérieux, patient. Il n'était jamais impoli ni irrespectueux. Certains garçons commencèrent à se rendre à la maison jaune et bleu pour avoir un repas à midi.

Magozwe siedział na krawężniku i oglądał obrazki w swojej książce, kiedy Thomas się do niego przysiadł. „O czym jest ta historia?” – zapytał. „Jest o chłopcu, który zostaje pilotem”, odpowiedział Magozwe. „Jak ten chłopiec ma na imię?” – dopytywał Thomas. „Nie wiem, nie umiem czytać” – cicho odpowiedział Magozwe.

...

Magozwe s’asseyait sur le trottoir et regardait les images de son livre quand soudain, Thomas vint s’asseoir à côté de lui. « De quoi parle l’histoire » ? demanda Thomas. « C’est l’histoire d’un garçon qui devient pilote », lui répondit Magozwe. « Comment s’appelle ce garçon », demanda Thomas. Magozwe répondit calmement : « Je ne sais pas, je ne sais pas lire »

Kiedy się spotykali, Magozwe zaczął opowiadać swoją własną historię. Była to opowieść o jego wujku i ucieczce z domu. Thomas zawsze słuchał uważnie, nie mówił wiele i nie mówił Magozwe co ma robić. Czasem rozmawiali podczas posiłków w domu z niebieskim dachem.

...

Quand ils se rencontraient, Magozwe commençait à raconter son histoire à Thomas. L'histoire de son oncle et la raison pour laquelle il s'était enfuit. Thomas ne parlait pas beaucoup et ne disait pas à Magozwe ce qu'il devait faire, mais l'écoutait toujours très attentivement. Quelques fois, ils parlaient autour d'un repas qu'ils prenaient dans la maison au toit bleu.

Gdy zbliżały się dziesiąte urodziny Magozwe, Thomas podarował mu nową książkę z opowiadaniem. Była to historia o chłopcu ze wsi, który został znanym piłkarzem. Thomas czytał chłopcu tę opowieść wiele razy. Pewnego dnia powiedział: „Myślę, że nadszedł czas, abyś poszedł do szkoły i nauczył się czytać. Co o tym sądzisz?” Thomas wytłumaczył, że zna miejsce, w którym dzieci mogą zamieszkać i chodzić do szkoły.

...

Autour du dixième anniversaire de Magozwe, Thomas lui offrit un nouveau livre. C'était l'histoire d'un jeune villageois qui, quand il fut devenu grand, devint joueur de football. Thomas lut cette histoire à Magozwe maintes et maintes fois, jusqu'au jour où il lui dit : « Je pense qu'il est temps que tu ailles à l'école apprendre à lire. Qu'en penses-tu ? » Thomas lui expliqua qu'il connaissait un endroit où les enfants pouvaient rester et aller à l'école.

Magozwe rozmyślał o nowym miejscu i o szkole. A może wujek miał rację i Magozwe jest zbyt głupi by czeokolwiek się nauczyć? A co, jeśli będą go bili w nowym miejscu? Miał wiele obaw. „Może lepiej jeśli zostanę na ulicy” – pomyślał.

...

Magozwe pensa à ce nouvel endroit et à l'idée d'aller à l'école. Et si son oncle avait raison, s'il était vraiment trop stupide pour apprendre quoi que ce soit ?» Et si on le battait dans ce nouvel endroit ? Il avait peur. « Peut-être serait-il plus judicieux de rester vivre dans la rue », pensait-il.

Podzielił się swoimi obawami z Thomasem. Z czasem mężczyzna przekonał chłopca, że życie w nowym miejscu może być lepsze.

...

Il partagea ces craintes avec Thomas. Avec le temps, Thomas parvint à le rassurer en lui expliquant que la vie là-bas pourrait être meilleure.

I tak Magozwe wprowadził się do pokoju w domu z zielonym dachem. Dzielił pokój z dwoma innymi chłopcami. W domu mieszkało dziesięcioro dzieci wraz z ciocią Cissy, jej mężem, trzema psami, kotem i starą kozą.

...

Et Magozwe emménagea dans une chambre, dans une maison au toit vert. Il partageait la chambre avec deux autres garçons. Il y avait dix garçons au total qui vivaient dans la maison. Y vivaient aussi tante Cissy et son mari, trois chiens, un chat et un vieux bouc.

Magozwe zaczął naukę w szkole. Nie było łatwo, bo miał wiele do nadrobienia. Czasami chciał się poddać, ale myślał o pilocie i o piłkarzu z opowieści, i tak jak oni nie poddawał się.

...

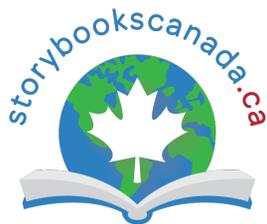
Magozwe commença l'école. C'était difficile. Il y avait beaucoup à rattraper. Quelques fois il voulait abandonner. Mais il pensait à la possibilité de devenir pilote ou joueur de football. Et comme les deux garçons de l'histoire, il n'abandonna pas.

Pewnego dnia Magozwe siedział w ogródku domu z zielonym dachem i czytał opowiadanie do szkoły. Thomas podszedł i usiadł obok niego. „O czym jest ta historia?” – zapytał. „Jest o chłopcu, który został nauczycielem” – odpowiedział Magozwe. „Jak on ma na imię?” – zapytał Thomas. „Ma na imię Magozwe” – z uśmiechem odparł Magozwe.

...

Magozwe était assis à l'entrée de la maison au toit vert, et lisait un livre qui venait de l'école. Thomas vint et s'assit à côté de lui. Il lui demanda : « De quoi parle l'histoire ? » Magozwe répondit : « C'est l'histoire d'un petit garçon qui voulait devenir professeur ». « Comment s'appelle le garçon », lui demanda Thomas. « Son nom est Magozwe », lui répondit Magozwe, avec un sourire.

Storybooks Canada

storybookscanada.ca

Magozwe

Magozwe

Written by: Lesley Koyi

Illustrated by: Wiehan de Jager

Translated by: (pl) Aleksandra Migorska, (fr) Patricia Roth, Translators without Borders

This story originates from the African Storybook (africanstorybook.org) and is brought to you by Storybooks Canada in an effort to provide children's stories in Canada's many languages.

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).